



*Dokument z posiedzenia*

**B9-0429/2022 }  
B9-0437/2022 }  
B9-0441/2022 }  
B9-0444/2022 } RC1**

5.10.2022

## **WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI**

złożony zgodnie z art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B9-0429/2022 (Verts/ALE)

B9-0437/2022 (S&D)

B9-0441/2022 (Renew)

B9-0444/2022 (PPE)

w sprawie aktualnej sytuacji humanitarnej i sytuacji w zakresie praw człowieka w Tigraju (Etiopia), w szczególności sytuacji dzieci (2022/2858(RSP))

**Željana Zovko, Sara Skyttedal, Isabel Wiseler-Lima, Peter Pollák, Janina Ochojska, Stanislav Polčák, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Miriam Lexmann, Tomáš Zdechovský, Inese Vaidere, Michaela Šojdrová, Seán Kelly, Andrey Kovatchev, David Lega, Vangelis Meimarakis, Antonio López-Istúriz White, Paulo Rangel, José Manuel Fernandes, Tom Vandenkendelaere, Christian Sagartz, Ivan Štefanec, Magdalena Adamowicz, Luděk Niedermayer, Stelios Kympouropoulos, Krzysztof Hetman, Michael Gahler, Vladimír Bilčík, Loránt Vincze, Traian Bănescu, Loucas Furlas**

w imieniu grupy PPE

RC\1264488PL.docx

PE737.613v01-00 }  
PE737.621v01-00 }  
PE737.625v01-00 }  
PE737.628v01-00 } RC1

**Pedro Marques, Andrea Cozzolino, Maria Arena**

w imieniu grupy S&D

**Jan-Christoph Oetjen, Nicola Beer, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Olivier Chastel, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Svenja Hahn, Moritz Körner, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Karen Melchior, Dragoș Pîslaru, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Michal Šimečka, Nicolae Ștefănuță, Ramona Strugariu, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans**

w imieniu grupy Renew

**Katrin Langensiepen, Malte Gallée**

w imieniu grupy Verts/ALE

**Fabio Massimo Castaldo, Assita Kanko**

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie aktualnej sytuacji humanitarnej i sytuacji w zakresie praw człowieka w Tigraju (Etiopia), w szczególności sytuacji dzieci (2022/2858(RSP))**

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Tigraju i Etiopii, w szczególności rezolucję z 26 listopada 2020 r.<sup>1</sup> i rezolucję z 7 października 2021 r.<sup>2</sup>,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
  - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
  - uwzględniając czwartą Konwencję genewską o ochronie osób cywilnych podczas wojny z 1949 r. oraz protokoły dodatkowe do niej z 1977 r. i 2005 r.,
  - uwzględniając konwencję ONZ o uchodźcach z 1951 r. i protokół do niej z 1967 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Etiopskiej Komisji Praw Człowieka/Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z 3 listopada 2021 r. dotyczące wspólnego dochodzenia w sprawie rzekomych naruszeń międzynarodowych praw człowieka, prawa humanitarnego i prawa uchodźczego popełnionych przez wszystkie strony konfliktu w Tigraju w Federalnej Demokratycznej Republice Etiopii oraz sprawozdanie Etiopskiej Komisji Praw Człowieka z 11 marca 2022 r. w sprawie naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego mających miejsce od września do grudnia 2021 r. w regionach Afar i Amhara w Etiopii,
  - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z 17 grudnia 2021 r., ustanawiającą międzynarodową komisję ekspertów ds. praw człowieka w celu przeprowadzenia dokładnego i bezstronnego śledztwa w sprawie zarzutów dotyczących naruszeń i nadużyć popełnionych od 3 listopada 2020 r. przez wszystkie strony konfliktu w Etiopii,
  - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Komisji Ekspertów ds. Praw Człowieka w sprawie Etiopii z 19 września 2022 r.,
  - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
  - uwzględniając umowę z Kotonu,
  - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ten 23-miesięczny konflikt wywołał kryzys spowodowany przez człowieka oraz powszechne i całkowicie możliwe do uniknięcia cierpienie ludzkie; mając na uwadze, że sytuacja humanitarna w Etiopii jest nadal dramatyczna z powodu konfliktu, suszy i masowych przesiedleń wewnętrznych; mając na uwadze, że 24

<sup>1</sup> Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 132.

<sup>2</sup> Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 205.

sierpnia 2022 r. etiopskie samoloty federalne zbombardowały przedszkole w miejscowości Mekelle w Tigraju, co doprowadziło do ofiar wśród dzieci;

- B. mając na uwadze, że w marcu 2022 r. rząd federalny Etiopii ogłosił rozejm humanitarny i częściowo zniósł oblężenie Tigraju ze względów humanitarnych, jednak niedobory podstawowych dostaw, w tym żywności, leków i paliwa, w dalszym ciągu się utrzymują;
- C. mając na uwadze, że z powodu trwającego konfliktu w Tigraju najbardziej cierpią grupy szczególnie wrażliwe, zwłaszcza kobiety i dzieci, które pilnie potrzebują ochrony; mając na uwadze, że dzieci w Tigraju poważnie ucierpiały z powodu głodu, przemocy, braku pomocy medycznej i edukacji, przeniesienia rodzin, przymusowych przesiedleń i ciągłej traumy;
- D. mając na uwadze, że kobiety i dzieci są stale celem zamierzonych i niezamierzonych bombardowań, strzelanin, zabójstw i innych aktów przemocy podczas wojny oraz przemocy na tle etnicznym, popełnianych przez wszystkie strony konfliktu;
- E. mając na uwadze, że gwałt i inne formy przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt są nadal powszechnie stosowane przez wszystkie walczące strony, podobnie jak groźby śmierci, obelgi na tle etnicznym i przetrzymywanie niewolnic seksualnych; mając na uwadze, że wewnątrznie przesiedlone kobiety i dzieci będące uchodźcami są bardziej narażone na uprowadzenie i handel ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego;
- F. mając na uwadze, że przez cały czas trwania tego konfliktu ciągle pojawiają się zarzuty dotyczące rażących naruszeń praw człowieka, prawa humanitarnego i prawa uchodźczego przez wszystkie strony konfliktu; mając na uwadze, że prawie pół miliona Etiopczyków zmarło w wyniku przemocy i głodu, a ponad 1,6 mln osób zostało przesiedlonych w wyniku tego konfliktu; mając na uwadze, że od początku wojny setki tysięcy cywilów zostało przymusowo wysiedlonych, bezprawnie zabitych lub doświadczyło przemocy seksualnej i przemocy uwarunkowanej płcią, masowych arbitralnych zatrzymań, rabunku, uprowadzeń i odmowy udzielenia pomocy humanitarnej i podstawowych usług, grabieży i przekierowania pomocy dla żołnierzy;
- G. mając na uwadze, że co trzecie dziecko w Tigraju poniżej piątego roku życia i połowa wszystkich ciężarnych i karmiących kobiet są niedożywione; mając na uwadze, że około 20 mln osób w Etiopii potrzebuje pomocy humanitarnej, z czego prawie trzy czwarte stanowią kobiety i dzieci; mając na uwadze, że Etiopia doświadcza najgorszej suszy od 1981 r., w związku z czym szacuje się, że 7,4 mln osób boryka się z poważnym brakiem bezpieczeństwa żywnościowego;
- H. mając na uwadze, że odsetek dzieci w Tigraju otrzymujących rutynowe szczepionki gwałtownie spadł z powodu niedoborów dostaw wynikających z blokady nałożonej przez siły etiopskie; mając na uwadze, że wzrasta ilość przypadków chorób śmiertelnych, takich jak odra, tężec i krztusiec;
- I. mając na uwadze, że w Tigraju z powodu wojny domowej w Etiopii dostęp do systemu edukacji straciło łącznie 1,39 mln dzieci; mając na uwadze, że sektor edukacji Tigraju został trwale uszkodzony w wyniku licznych zgonów i poziomu zniszczenia w systemie

szkolnym; mając na uwadze, że w sektorze edukacji zginęło 346 mężczyzn i 1798 kobiet – łącznie 2164 osoby, w tym również studenci;

- J. mając na uwadze, że od początku konfliktu systematycznie utrudniano organizacjom humanitarnym dostęp do stref konfliktu pomimo ponawianych apeli społeczności międzynarodowej i organizacji humanitarnych o zapewnienie odpowiednim zainteresowanym stronom niezakłóconego, trwałego i bezpiecznego dostępu; mając na uwadze, że pracownicy organizacji humanitarnych są celem ataku dla wszystkich stron konfliktu; mając na uwadze, że od początku konfliktu zginęło co najmniej 23 pracowników organizacji humanitarnych;
  - K. mając na uwadze, że ograniczenia nałożone przez rząd, w tym odcięcie komunikacji i uniemożliwienie relacjonowania zdarzeń w Tigraju, a także w regionach Afar i Amhara, gdzie konflikt się rozprzestrzenił, poważnie utrudniły dostęp do informacji w czasie rzeczywistym; mając na uwadze, że przerwy w komunikacji oraz ograniczony fizyczny dostęp niezależnych obserwatorów do obszarów dotkniętych konfliktem poważnie utrudniły dokumentowanie naruszeń praw człowieka;
  - L. mając na uwadze, że 19 września powołana przez ONZ międzynarodowa komisja ekspertów ds. praw człowieka w Etiopii opublikowała sprawozdanie, w którym stwierdziła, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że strony konfliktu dopuściły się zbrodni wojennych oraz naruszeń praw człowieka;
  - M. mając na uwadze, że Erytrea odegrała destrukcyjną rolę w tym konflikcie i przyczyniła się do jego eskalacji, angażując się w konflikt w Tigraju; mając na uwadze, że od końca września pojawiają się doniesienia medialne na temat ponownego wtargnięcia do północnego Tigraju;
  - N. mając na uwadze, że we wrześniu Tigrajski Ludowy Front Wyzwolenia i rząd Etiopii wyrazili chęć udziału w procesie pokojowym pod przewodnictwem Unii Afrykańskiej;
1. ponawia swój pilny apel o natychmiastowe zaprzestanie działań wojennych i zawieszenie broni w Tigraju i w sąsiednich regionach bez warunków wstępnych;
  2. wzywa do natychmiastowego, pełnego, bezpiecznego i trwałego dostępu pomocy humanitarnej do wszystkich osób dotkniętych konfliktem w regionie;
  3. wzywa do natychmiastowego przywrócenia porządku konstytucyjnego oraz do ustanowienia mechanizmu monitorowania zawieszenia broni; wyraża poparcie dla wszelkich wysiłków dyplomatycznych mających na celu zakończenie trwającego konfliktu w Etiopii, w szczególności dla wysiłków mediacyjnych Unii Afrykańskiej (UA);
  4. zdecydowanie potępia celowe ataki na ludność cywilną prowadzone przez wszystkie strony konfliktu oraz opisywany w relacjach werbunek dzieci przez niektóre ze stron konfliktu; przypomina, że umyślne ataki na ludność cywilną, ataki na dzieci oraz werbowanie i wykorzystywanie dzieci-żołnierzy stanowią zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości;

5. potępia inwazję sił erytrejskich na Tigrz; potępia zbrodnie wojenne i naruszenia praw człowieka, jakich dopuszczają się siły erytrejskie podczas wojny w Etiopii; wzywa rząd Erytrei do natychmiastowego i trwałego wycofania swoich sił z Etiopii oraz do rozliczenia winnych zbrodni wojennych;
6. wzywa wszystkie władze w Etiopii, w szczególności rząd federalny i rządy regionalne Tigraju, Amhary i Afaru, do przestrzegania najwyższych standardów praw człowieka, do zajęcia się w trybie priorytetowym potwornymi zbrodniami wojennymi wobec najsłabszych, w szczególności dzieci i kobiet, oraz do ochrony młodzieży zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka;
7. jest zaniepokojony doniesieniami o aktach gwałtu i przemocy seksualnej wobec dzieci, kobiet i mężczyzn, których na szokującą skalę dopuszczają się wszystkie strony konfliktu; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o zabójstwach i okaleczeniu dzieci z Tigraju, Amhary i Afaru na tle etnicznym, co stanowi zbrodnie wojenne i nosi znamiona czystek etnicznych, i apeluje o natychmiastową reakcję;
8. ponawia apel do wszystkich stron o poszanowanie międzynarodowych praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa uchodźczego; wzywa rząd federalny Etiopii i rząd regionalny Tigraju, aby pociągnęły do odpowiedzialności sprawców zbrodni wojennych popełnionych w trakcie trwającego konfliktu; podkreśla potrzebę współpracy między podmiotami lokalnymi i międzynarodowymi, w szczególności Etiopską Komisją Praw Człowieka i Radą Praw Człowieka ONZ (UNHRC), aby zapewnić zadośćuczynienie ocalałym oraz ofiarom wszelkich zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości;
9. wzywa do zapewnienia wszystkim dziewczętom i kobietom w Etiopii dostępu do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; wzywa UE i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym antykoncepcji i dostępu do bezpiecznej aborcji, zwłaszcza w regionach Etiopii dotkniętych wojną i katastrofą humanitarną; wzywa rząd Etiopii do wypełnienia swojego zobowiązania do przeprowadzenia śledztwa w sprawie licznych poważnych przypadków przemocy ze względu na płeć popełnionych w czasie konfliktu przez wszystkie walczące strony;
10. jest zaniepokojony doniesieniami o wzroście liczby małżeństw dzieci i przypadków pracy dzieci, handlu ludźmi i seksu transakcyjnego, które świadczą o desperackich próbach przetrwania w regionach Etiopii dotkniętych wojną i katastrofą humanitarną;
11. wzywa do przeciwdziałania uprowadzeniom, handlowi i wykorzystywaniu seksualnemu uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych w Tigraju, Amharze, Afarze i Erytrei oraz do zapewnienia wszystkim ofiarom pomocy i ochrony, bez dyskryminacji ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, niepełnosprawność, wiek, płeć czy orientację seksualną;
12. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla ośrodków rehabilitacyjnych dla kobiet i dzieci, w tym dzieci poczętych w wyniku gwałtu, które chronią i rehabilitują osoby, które doświadczyły przemocy ze względu na płeć, handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego; podkreśla znaczenie zapewnienia schronienia,

usług psychospołecznych i szkoleń zawodowych dla ocalałych oraz apeluje o dodatkowe wsparcie dla istniejących schronisk;

13. przypomina, że egzekucje pozasądowe, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania, akty tortur i złego traktowania, przymusowe wysiedlenia, przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć, gwałty i gwałty zbiorowe, ataki na pracowników organizacji humanitarnych, ataki na infrastrukturę cywilną, taką jak szkoły i szpitale, a także niszczenie i grabieże mienia publicznego i prywatnego stanowią zbrodnie wojenne na mocy prawa międzynarodowego;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania krajowych inicjatyw dotyczących rozliczalności, opartych wyłącznie na jasnych, przejrzystych, skutecznych i wymiernych zasadach, które pozwolą w sposób niezależny i bezstronny wymierzyć sprawiedliwość i rozliczyć sprawców wobec ofiar i ocalałych;
15. zdecydowanie potępia stosowanie głodu jako metody prowadzenia wojny; przypomina, że utrudnianie dostarczania żywności i opieki zdrowotnej oraz uniemożliwianie korzystania z tych usług stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości; przypomina, że pomoc humanitarna opiera się na zasadach humanitaryzmu, bezstronności, neutralności i niezależności;
16. ponawia swój apel o pełne przywrócenie podstawowych usług publicznych, takich jak infrastruktura elektroenergetyczna, usługi bankowe, szkoły i szpitale, a także o natychmiastowe zniesienie ograniczeń w telekomunikacji w Tigraju;
17. wzywa władze krajowe i regionalne, by zapewniły osobom wewnątrznie przesiedlonym i uchodźcom prawo do bezpiecznego dobrowolnego powrotu do ich domów lub miejsc zamieszkania oraz by ustanowiły sprawiedliwy, dostępny i niezależny mechanizm zapewniający odszkodowanie za straty lub zniszczenie mieszkań, mienia i ziemi; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by udzieliły pomocy i wsparcia w organizacji i monitorowaniu powrotów;
18. zdecydowanie potępia fakt, że stan wyjątkowy doprowadził do aresztowań, prześladowań, pobic i ataków na dziennikarzy z pobudek etnicznych; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich dziennikarzy, którzy pozostają arbitralnie zatrzymani, oraz do zapewnienia wolności słowa i wypowiedzi; wzywa walczące strony, by zapewniły swobodny dostęp dziennikarzom i pozwoliły im na bezpieczne wykonywanie pracy;
19. wyraża troskę o bezpieczeństwo i dobro niezależnych pracowników organizacji humanitarnych w tym regionie; zdecydowanie potępia wszelkie ataki na pracowników organizacji humanitarnych i infrastrukturę krytyczną oraz ciągłe przejmowanie dostaw humanitarnych ONZ;
20. ponownie wzywa rząd Etiopii, by podpisał i ratyfikował rzymski statut Międzynarodowego Trybunału Karnego; podkreśla, że potrzebny jest niezależny i bezstronny mechanizm przeciwdziałania trwającym naruszeniom i rozliczalności;
21. wzywa wszystkie strony konfliktu do natychmiastowego zakończenia działań

- wojennych i do osiągnięcia formalnego porozumienia o zawieszeniu broni bez warunków wstępnych; ponawia swój apel, aby dialog narodowy był jak najbardziej pluralistyczny, szeroki i przejrzysty oraz aby odbywał się z udziałem przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i partii opozycyjnych, a także by spełnił swój cel, jakim jest bycie prawdziwym katalizatorem pojednania; wzywa UE i jej państwa członkowskie do pełnego zaangażowania się w proces pokojowy, aby zapewnić jego wiarygodne postępy;
22. zwraca uwagę na pewne pozytywne wydarzenia w tym kraju, takie jak rozejm humanitarny z 24 marca 2022 r. oraz uwolnienie niektórych więźniów politycznych, zwiększenie dostępu pomocy humanitarnej podczas rozejmu oraz, w szczególności, publiczne zobowiązanie się rządu Etiopii i przywódców Tigraju do podjęcia rozmów pokojowych pod egidą UA;
  23. z zadowoleniem przyjmuje odnowienie mandatu Oluseguna Obasanjo jako Wysokiego Przedstawiciela Unii Afrykańskiej w Rogu Afryki; oczekuje dalszych działań w następstwie oświadczeń o przewidywanym mianowaniu trzech mediatorów wysokiego szczebla UA, aby nadać priorytet porozumieniu w sprawie trwałego zawieszenia broni, niezakłóconemu dostępowi pomocy humanitarnej do wszystkich obszarów oraz natychmiastowemu wycofaniu sił erytrejskich, a także aby ułatwić rozliczalność i wewnętrzne pojednanie; wzywa, by niezwłocznie powołać tych mediatorów;
  24. ponawia swój apel do UE i jej państw członkowskich o przyjęcie środków mających na celu ochronę praw człowieka oraz o przyjęcie sankcji wobec sprawców naruszeń praw człowieka za pośrednictwem globalnego systemu sankcji za naruszenia praw człowieka;
  25. popiera działania Komisji, która w grudniu 2020 r. zawiesiła wypłaty z tytułu wsparcia budżetowego dla rządu Etiopii; wzywa Komisję, by kontynuowała pomoc ratującą życie w regionie skierowaną do społeczeństwa i niezależnych organizacji humanitarnych oraz zwiększyła wysiłki na rzecz bezpieczeństwa dzieci; wzywa Komisję do ponownego rozważenia ograniczenia wsparcia budżetowego dla środków wykonawczych, aby umożliwić dalszą realizację projektów rozwojowych poza strefą konfliktu;
  26. głęboko ubolewa nad faktem, że Rada Bezpieczeństwa ONZ nie zdołała skutecznie zająć się sytuacją w Etiopii i w regionie; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wywierania nacisków na Radę Bezpieczeństwa ONZ, aby organizowała regularne publiczne posiedzenia poświęcone Etiopii i regionowi oraz by podjęła konstruktywne i zdecydowane działania w celu zapewnienia nieograniczonego dostępu organizacjom humanitarnym, zagwarantowania ochrony ludności cywilnej, położenia kresu poważnym naruszeniom prawa międzynarodowego oraz zapewnienia rozliczalności za akty okrucieństwa;
  27. przypomina, że w rezolucji S-33/1 w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Etiopii, przyjętej 17 grudnia 2021 r., Rada Praw Człowieka postanowiła powołać Międzynarodową Komisję Ekspertów ds. Praw Człowieka w Etiopii; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by wspierały przydzielenie przez ONZ odpowiedniego finansowania Międzynarodowej Komisji Ekspertów ds. Praw Człowieka w Etiopii oraz wzywa rząd federalny Etiopii do ułatwienia tejże komisji swobodnego dostępu; wzywa



Radę Praw Człowieka, by odnowiła pełnomocnictwo Międzynarodowej Komisji Ekspertów ds. Praw Człowieka w Etiopii oraz by zapewniła jej wystarczająco dużo czasu, a także niezbędnej pomocy technicznej i potrzebnych środków budżetowych, aby komisja mogła wykonywać powierzone jej zadania bez czasowych lub geograficznych ograniczeń;

28. odnotowuje ustalenia zawarte w sprawozdaniu Rady Praw Człowieka w sprawie Etiopii (A/HRC/51/46) z 19 września 2022 r., w którym udokumentowano przypadki zbrodni wojennych; wzywa Komisję, by oceniła i wykorzystała wnioski i zalecenia, a władze Etiopii, by uznały te wyniki w ramach starań zmierzających do przywrócenia ochrony praw człowieka i działań na rzecz zadośćuczynienia ofiarom zbrodni wojennych; wzywa ponadto wszystkie strony konfliktu do poparcia zaleceń wspólnego dochodzenia prowadzonego przez Biuro Praw Człowieka ONZ i Etiopską Komisję Praw Człowieka;
29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/wysokiemu przedstawicieli Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi federalnemu Etiopii, władzom Tigraju, rządowi Państwa Erytrei, rządów państw należących do Międzynarodowej Organizacji ds. Rozwoju, Unii Afrykańskiej i jej państwom członkowskim, Parlamentowi Panafrykańskiemu oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.